

Žaloba podle § 823 obč. zák. (příslušnost).

Žalobou, o niž jde, domáhá se žalobce na žalované straně zaplacení 10.000 Kč a odůvodňuje svůj nárok tím, že dědictví po zemřelé M. H. bylo odevzdáno pouze straně žalované, aniž by byl při tom vzat zřetel na nároky žalující strany, která stejně jako všichni žalovaní byla zákonnou dědičkou zůstavitelovou. Jde tedy zřejmě o případ žaloby, kterou domáhá se ten, kdo se domnívá, že mu přísluší stejně mocné právo dědické, proti tomu, kdo se pozůstalosti již ujal, aby se s ním o dědictví rozdělil, tudíž o případ žaloby v § 823 obč. zák. normovaný, o případ žaloby o rozdělení dědictví.

Vytýká sice stěžovatel, a to ve svůj neprospěch, soudu prvnímu, že neprávem vzal za prokázáno, že předmětná pozůstalost byla již odevzdána, avšak zcela neprávem, neboť již ze znění žaloby samé, v kterém kromě jiného žádáno jest i za knihovní poznamenání dědické žaloby, najevo vychází, že žalovaná strana jest knihovní vlastnicí zděděných nemovitostí a že jí proto pozůstalost již nutně musela býti odevzdána.

Podle § 77, odst. 2 j. n., náležejí žaloby týkající se rozdělení dědictví, před soud, u něhož projednání pozůstalosti jest zahájeno, a zůstává tento soud příslušný i po pravoplatném odevzdání pozůstalosti. Tento soud příslušný jest nejenom místně, ale jest i jeho věcná příslušnost odůvodněna. Jak shora vyloženo, dovolal se žalobce plným právem příslušnosti prvního soudu, napadené usnesení nesrovnává se proto se zákonnými předpisy o příslušnosti shora uvedené a odůvodněné stížnosti žalobcově bylo proto vyhověti.

(Krajský soud v Litoměřicích k č. j. R V 315/38.)

Útraty finanční prokuratury jako poddlužnice.

Prvý soud přisoudil poddlužníku, čs. státu, zast. finanční prokuraturou, útraty jeho návrhu na zrušení exekuce, který podal z toho důvodu, že povolená exekuce na plat nebyla v souhlasu se zákonnými předpisy nedopouštějícími zabavení platu dlužníkova.

Toto rozhodnutí prvního soudu napadl vymáhající věřitel, jemuž náhrada těchto útrat byla uložena, včas podanou stížností, kterou odůvodnil tím, že prý není zákonného předpisu, který by v takovémto případě ukládal vymáhající straně povinnost, shora uvedené náklady poddlužníku nahraditi.

Stížnosti nebylo vyhověno z těchto důvodů:

Dlužno sice přisvědčiti stěžovateli, že není právního předpisu normujícího výslovně souzený případ, což však nikterak neznamená, že povinnost, vůči které se stěžovatel brání, nelze ze zákonných předpisů vůbec dovoditi.